

Αριθ. 67.
Έτους Δ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2
Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μένεν τῷ Γραμματεῖ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρα τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, Δικαστήριον ἐκ τῶν τῆς ἐπικρατείας ἐρμηνεύον τὸ ἄρθρον 9 κεφ. 1 τμῆμ. 1 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος ἀρνείται νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὰς γινομένας φιλονεικίας περὶ μεσεγγυημάτων ἢ ἐπισφραγίσεων, ἀφοῦ ἅπαξ διετάχθησαν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην, νομίζον ὅτι, ὅστις δίδει τὴν διὰ τοιαύτας πράξεις ἄδειαν, χρεωστεῖ καὶ νὰ δικάζη ὅλας τὰς ἐπομένας διαφιλονεικίσεις.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ γενῇ πρόνοια περὶ τοῦτου πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς παρεξηγήσεως δεινῶν

Διατάττομεν.

1. Ὄταν, προκειμένου τοῦ συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, εἶναι κατεπείγουσα χρεία ἀσφαλιστικῆς πράξεως, ἀνήκει εἰς τὸν εἰρηνοδίκην νὰ διατάσῃ τὰ δέοντα.

2. Ἡ δ' ἐξέτασις καὶ ἀπόφασις περὶ πύσης ἐπομένης φιλονεικίας, ἀναγομένης εἰς ἀσφαλιστικὴν πράξιν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου διατεταγμένην, ἀνήκει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Πρωτόκλιτον Δικαστήριον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Άρ. 2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων

ψηφίσματος, μέλλοντος τοῦ Ἀνεκκλήτου νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν του,

Διατάττομεν.

1. Καθέδρα τοῦ Ἀνεκκλήτου διορίζεται προσωρινῶς τὸ Ἄργος.

2. Τὸ Ἀνεκκλήτον θέλει ἀρχίσει τὰς συνεδριάσεις του τὴν 4 τοῦ ἐγγύζοντος Ὀκτωβρίου 1929.

3. Πρὶν τὰς ἀρχίσει, τὰ μέλη θέλουν ὁρκισθῇ κατὰ τὸν τύπον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 14,569 διατάγματος τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1929.

4. Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἁρθρου 28 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος, καὶ τοῦ ἁρθρου 114 τῆς ἐγκληματικῆς διακασίας, τὸ Ἀνεκκλήτον διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ μὲν Ἐγκληματικόν, τὸ δὲ Πολιτικόν καὶ Ἐμπορικόν, διατάσσονται οἱ διορισθέντες Δικασταί, ὡς ἐφεξῆς.

ΤΜΗΜΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Πρόεδρος

Π. Νοταρᾶς.

Μ. Καϊρῆς.

Ι. Καρυμάνος.

Γ. Πραϊῆς.

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἀντιπρόεδρος

Μ. Σικελιανός.

Σ. Καλογερόπουλος.

Κ. Κωνσταντόπουλος.

Ι. Μικέλης.

Γρ. Σουτζος.

5. Κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς Δικαστῆς τοῦ πρώτου τμήματος μεταλλάσσεται μὲ ἄλλον τοῦ δευτέρου, καὶ οὕτως ἀλληλεδιαδέχως μέχρι τοῦ ἐσχάτου, ἐξαιρουμένων τοῦ Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου μὴ μεταλλασσομένων.

6. Ὁ διορισμὸς τῶν μεταλλασσομένων μελῶν κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, γίνεται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ Προέδρου.

7. Εἰς περίπτωσιν ἐμπόδιον τινὸς τῶν μελῶν τοῦ ἐνὸς τμήματος, γίνεται ἀναπληρωτικὸς ἀπὸ μέλος τοῦ ἄλλου τμήματος διὰ κλήρου διοριζόμενον· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ Δικαστῶν ἐνὸς τμήματος, ἀναπληροῦσιν οἱ Πρόεδροι διὰ κλήρου. Ὁ κλῆρος πρέπει νὰ γίνεται παρόντων τῶν διαφερομένων, ὅταν τὸ ἐμπόδιον πηγάζῃ ἀπὸ ἐξαίρετον διαφερομένου τινός.

8. Εἰς περίπτωσιν ἐμπόδιον τοῦ Προέδρου, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος· καὶ τοῦτον δὲ ἐμπόδιον σθέντος, προεδρεύει ὁ γεροντότερος. Τὰ δὲ ἐμπόδια ταῦτα γνωστοποιεῖται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

“Εκαστον τῶν δύο τμημάτων θέλει σχηματίσει τὸν ὑπερινωτικὸν αὐτοῦ ὄργανισμόν, καὶ θέλει τὸν ὑποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ ἐπικύρωσιν.

Τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
I. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 5. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συνηγόρου ὅσον ἐντιμον καὶ ἐπωφελὲς εἶναι καθ' ἑαυτὸ, ὅταν συμβοηθῇ τὴν δικαιοσύνην καὶ συντελῇ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους βελτίωσιν, τόσον ἀσυντελὲς ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ φθοροποιὸν ἀποκαθίσταται, ὅταν χρησιμεύῃ μόνον ὡς ὄργανον τῆς ἀμαθείας καὶ πλεονεξίας· καὶ

Θέλונτες νὰ ἐνεργῇται εἰς τὸ ἐξῆς ἡ συνηγορία ἀπὸ ἀνθρώπων ἱκανοὺς καὶ τιμίους, διὰ νὰ προφυλάξωμεν τοιοῦτοτρόπως ἀκέραια τὰ δίκαια πάντες πολίτου θέλοντος νὰ διεκδικήσῃ καὶ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντά του εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως·

Διατάττομεν.

1. Εἰς τὸ ἐξῆς κάνεις δὲν θέλει ἀναγνωρισθῇ ὡς συνηγόρος ἀπὸ κάμμιαν Ἀρχὴν εἰς κάθε μέρος τῆς Ἐπικρατείας, ἀνίσως δὲν ἐγκριθῇ προηγουμένως ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

2. Μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, ὅσοι ἐπαγγέλλονται τὰ τοῦ συνηγόρου, θέλουν παύσει τὰς ἐργασίας των ἄχρις ὅτεν λάβουν τὴν ἀδειαν ἐπισήμως περὶ τούτου.

3. Ἐπὶ τοῦ παρόντος νομίζονται ἱκανοὶ δι' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα ὅσοι Ἕλληνες ἔχουν ἀκαδημαϊκὸν δίπλωμα διὰ τὴν νομικὴν των παιδείαν, καὶ ὅσοι προσέτι δοκιμασθῶσιν εἰδήμονες τῶν νόμων.

4. Ἐπομένως, ὅστις θελήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀπολαύσῃ νομίμως τὸ ἔνδυμα τοῦ συνηγόρου, θέλει διευθυνθῇ δι' ἀναφορὰς του πρὸς τὸ Ἀνεκκλήτον Δικαστήριον, τὸ ὅποιον, ἀφοῦ πληροφορηθῇ διὰ τῆς τριμελοῦς του ἐπιτροπῆς τῆς διωρισμένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἔχει τακτικὸν δίπλωμα νομικοῦ στεφάνου, ἢ ἄλλο ἰσοδύναμον (ὅποια τὰ παραχωρούμενα σήμερον ἀντὶ στεφάνου ἀπὸ τινος ἀκαδημίας πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους τῶν ἀλλοεθνῶν)· ἢ καὶ χωρὶς διπλώματος, εἰάν ὁ ἀναφερόμενος ἐξετασθεὶς δοκιμασθῇ ἀρκετὰ εἰδήμων τοῦ δικαίου καὶ τῶν δικανικῶν πράξεων, καὶ ἐν ταύτῳ παρέξῃ πισταποίησιν τῆς χρηστοθείας του ἀπὸ τὴν δημογεροντίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, τότε αἱ ἐπισήμον ἀποδεικτικὸν ἐκδιδόμενον ἀμισθί, θέλει ἐπιτρέψει πρὸς αὐτὸν νὰ ἐνεργῇ ἀκωλύτως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συνηγόρου καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

5. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο πρὶν δοθῇ εἰς τὸν συνηγόρον, θέλει στέλλεσθαι πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἐπικυροῦται.

6. Οἱ δὲ ξένοι, οἵτινες ἄλλως ἢ ἐν ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνηγορεῖν δημοσίᾳ, ἢ μποροῦν ν' ἀναφέρωνται κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις πληροφορηθεῖσα προηγουμένως περὶ τῆς χρηστοθείας των καὶ τῆς ἡσύχου

διαγωγῆς των τοὺς διευθύνῃ εἰς τὴν δοκιμασίαν τοῦ Ἀνεκκλήτου, ὑπάγονται τότε καὶ αὐτοὶ εἰς ὅσα καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων μένει ὅμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκτελοῦν τὸ ἐπάγγελμά των καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἢ νὰ τοὺς περιρίσῃ εἰς μίαν τινὰ τῶν ἐπαρχιῶν.

7. Ἐκαστος εἶναι μὲν ἐλεύθερος νὰ διεκδικηθῇ ἑαυτὸν καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰς ὑποθέσεις του εἴτε ἀμέσως αὐτὸς ὁ ἴδιος, εἴτε ἐμμέσως δι' ἄλλου τινος καὶ μὴ συνηγόρου τὸ ἐπάγγελμα, πλὴν ὑπὸ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους:

α' Ν' ἀποκαταστήτῃ τοῦτον ἐπὶ τρωπὸν του μὲ τακτικὸν ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον.

β' Ὁ ἐπὶ τρωπὸς του οὗτος νὰ εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑπογράψῃ πᾶν ἔγγραφον ἀναγόμενον εἰς τὴν ὅποιαν θέλει προστατεύσει ὑπόθεσιν τοῦ ἐντολέως του, καὶ νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἀνήκουσαν διὰ πᾶσαν πράξιν εὐθύνην.

γ' Νὰ εἶναι εἰς χρέος ὡσαύτως ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἐντολέα του διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὅποιαν ἤθελε τὸν προξενήσῃ δι' ἀπειρίαν.

δ' Νὰ μὴν ἐμπορῇ εἰς κάμμιαν περίστασιν καὶ καιρὸν, ἀφοῦ ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπικὴν, νὰ τὴν παραιτήσῃ πρὶν τῆς τελευταίας ἐκτελεστικῆς πράξεως τῆς τελειοτικῆς ἀποφάσεως.

ε' Ὁ ἐντολέως ἐμπορεῖ ὅμως νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπιτροπικὴν, ἀλλὰ συναινέσει τοῦ ἀντιδίκου.

στ' Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τρωπὸς θέλ' εἶναι ὑπόχρεος ἀλληλεγγύως μὲ τὸν ἐντολέα του νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀντίδικον διὰ τὰ ἐξόδα καὶ ζημίας τῆς κρισιολογίας, εἰς τὰ ὅποια ἤθελεν ὑποπέσει ὁ αὐτὸς ἐντολέως ὡς καταδικασθὲν μέρος.

8. Ὁ ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
I. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 6. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 5 διατάγματος, καὶ ἰδιαίτερος τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ διατάγματος τούτου,
Διατάττει.

1. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνεκκλήτου Δικαστηρίου οἱ Κύριοι Μιχαὴλ Σικελιανὸς, Γεώργιος Πραΐδης καὶ Γρηγόριος Σούτσος συγκροτοῦν τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἐξετάζει καὶ δοκιμάζει, ἂν οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὸν συνηγόρον, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτελῶσι δημοσίως τὸ ἐπάγγελμά των, ἔχουν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἱκανότητα.

2. Ὁ ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματεὺς
I. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον διὰ τὰ εὐκόλυναι εἰς τοὺς κτημα-
 τὰς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιστα τῆς Πελοποννήσου, τὴν
 πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς ἰδιοκτησίας των, ἐπρόβαλεν
 τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐαρεστήθη νὰ ἐγ-
 γράψῃ, ὅτι ἡ ἀγορὰ τῶν ἀναγκαίων εἰς τροφοδοσίαν τοῦ στρα-
 τείου καὶ τοῦ στόλου γεννημάτων, νὰ γενῇ ἀπὸ ἐγγχώρια
 προϊόντα.

Ἐκαστος τῶν πολιτῶν τῶν ἐχόντων γεννήματα διὰ πώ-
 λειν, εἶναι βέβαιον τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον εἶναι θέλει εὐ-
 άεστως μάθει ταύτην τὴν ἀπόφασιν, καὶ θέλει κρίνει ὁποί-
 αὺν ὠφέλειαν δύναται ν' ἀπολαύσῃ ἀπὸ τοιαύτης ἀπόφασιν,
 ἂν δὲν ματαιωθῇ· ματαιοῦται δὲ βεβαίως, ἐὰν δὲν προβλη-
 θῶσιν εἰς πώλησιν γεννήματα καλῆς ποιότητος, καὶ εἰς τι-
 μὴν δικαίαν.

Τώρα κατὰ πρῶτον δοκιμάζει ἡ Κυβέρνησις τὴν προθυ-
 μίαν τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ νὰ χρηγησῶσιν ἐπικερδῶς αὐτοὶ
 οἱ ἴδιοι ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν τῶν ἐθνικῶν στρα-
 τευμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προκειμένη ἀγορὰ ἀπεφασίσθη νὰ
 γενῇ μὲ τρόπον δημόσιον, προσδιορίζονται τὰ κατ' αὐτὴν,
 ὡς ἀκολούθως.

Α'. Ἡ ποσότης, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ παρὸν θέλει ν' ἀγο-
 ράσῃ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, εἶναι δέκα χιλιάδες κοιλὰ
 σίτου, καὶ δέκα χιλιάδες ἀραβοσίτου.

Β'. Ἀμφότερα τὰ εἶδη ταῦτα θέλουν εἶσθαι καλῆς ποι-
 ὄτητος, χωρὶς ἀκαθαρσίαν, καὶ ἀβλαβή.

Γ'. Ὅστις ἐκ τῶν πολιτῶν ἔχῃ εὐχαρίστησιν νὰ πωλή-
 σῃ εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον τὰ γεννήματά του, θέλει
 παρουσιάσει, μέχρι τῆς 12 τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου
 μηνός, τὸ δείγμα τοῦ ὁποίου ἔχει γεννήματος ἐσφραγισμέ-
 νον εἰς μικρὸν σακκίον. Τὸ δείγμα τοῦτο θέλει συνοδεύεται
 καὶ μὲ ἐγγράφον πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, ὑπογεγραμ-
 μένον μὲν παρὰ τοῦ προσφέροντος τὸ δείγμα, ἀλλ' ἐσφρα-
 γισμένον. Εἰς δὲ τὸ ἐγγράφον τοῦτο θέλει σαφηνίζεται:

α' Πόση εἶναι ἡ προβαλλομένη ποσότης τοῦ σίτου.

β' Πόση ἡ τοῦ ἀραβοσίτου.

γ' Εἰς ποίας ἀποθήκας καὶ εἰς ποίαν ἐπαρχίαν εὐρί-
 σκεται ἀποταμιευμένον.

δ' Ποία εἶναι ἡ τιμὴ του.

Δ'. Ἡ πληρωμὴ τῆς συμφωνηθείσης ποσότητος θέλει
 γενῇ ὅκτῳ ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὸ Γενικὸν Φρον-
 τιστήριον ὅλης τῆς ἀγορασθείσης ποσότητος.

Ε'. Ἀμα συμφωνηθῇ μία ὁποιαδήποτε ποσότης γεν-
 νήματος, ὁ πωλητὴς αὐτῆς θέλει τὴν ἔχει ἐτοιμὴν διὰ νὰ
 τὴν παραδώσῃ ἀμέσως ὅτε διαταχθῇ.

ΣΤ'. Θέλει δὲ προσδιορίζει ὁ πωλητὴς καὶ τὸ παραθα-
 λάσσειν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται νὰ παραδώσῃ τὸ γεννη-
 μά του.

Ζ'. Μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου τὸ πλέον ἀργά, δέλουν
 παραληφθῇ ἀπὸ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ὅλα τὰ συμφω-
 νηθέντα γεννήματα, ὥστε ἡ ἐσχάτη παράδοσις δὲν θέ-
 λει γενῇ ἄργότερα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τὴν ταύτην.

Η'. Τὰ δείγματα τῶν γεννημάτων τῶν προσφερομένων
 εἰς πώλησιν, καθὼς καὶ τὰ πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον
 ἐσφραγισμένα ἐγγράφα, κατὰ τὸ Γ' ἄθρον, θέλουν διευθύ-
 νονται ἀπὸ τοὺς πωλητὰς κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Γενικὸν Φρον-
 τιστήριον καὶ παραδίδεσθαι εἰς τὸν ἔφορον τοῦ ὑλικοῦ,

Θ'. Τὴν 16 τοῦ Ὀκτωβρίου, περὶ τὴν 11 ὥραν, δέ-
 λουν ἀνοιχθῇ ὅλα τὰ ἐγγράφα, τὰ περιέχοντα τὰς προτά-
 σεις τῶν πωλητῶν, καὶ θέλουν ἀναγνωσθῇ δημοσίως εἰς τὸ
 γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν με-
 λῶν αὐτοῦ.

Ι'. Θέλουν δὲ προτιμηθῇ τὰ τῆς καλητέρας ποιότητος καὶ
 εἰς εὐθηνότεραν τιμὴν προσφερόμενα γεννήματα.

Ἡ ποιότης θέλει διακρίνεται:

α' Ἀπὸ τὸ καθαρόν τοῦ γεννήματος·

β' Καὶ ἀπὸ τὸ βάρος αὐτοῦ. Διὸ καὶ τὰ δείγματα
 πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ ἡμισυ κοιλόν.

Ἡ δὲ τιμὴ θέλει λογίζεται εὐθηνότερα, συγκρινομένη
 καὶ ὑπολογιζομένη:

α' Ἐπάνω εἰς τὴν χρηματικὴν ζητουμένην ποσότητα
 παρ' ἐκάστου τῶν πωλητῶν εἰς τὸ κάθε κοιλόν.

β'. Καὶ εἰς τὰ ἔξωδὰ τῆς μετακομίσεως μέχρι τῶν
 ἀποθηκῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς Ναύπακτον καὶ Ναύπλιον.

ΙΑ'. Γενομένης τῆς ἀπεφάσεως περὶ τῆς ποσότητος τοῦ
 σίτου ἢ ἀραβοσίτου, ἥτις θέλει ἀγορασθῇ ἀφ' ἐνὸς ἐκάστου
 τῶν πωλητῶν, ἐννοεῖται ὅτι ἡ συμφωνηθεῖσα ποσότης εἶναι
 ἐτοιμὴ εἰς ἀποθήκην· καὶ ἐὰν ὁ πωλητὴς λείψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ
 παραδώσῃ εἰς τὴν διαταχθενομένην ἡμέραν τὴν ἀγορασθεῖ-
 σαν παρ' αὐτοῦ ποσότητα, ἢ ἐὰν ἡ ποιότης δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ
 τοῦ ὁποῖου ἐπαρρήσασε δείγματος, τότε τὸ Γενικὸν Φρον-
 τιστήριον ἀγοράζει εἰς ὁποιαδήποτε τιμὴν τὴν συμφωνηθεῖ-
 σαν μετὰ τοῦ πωλητοῦ τοῦτου ποσότητος, καὶ ἡ ζημία ἐκ
 τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς εἶναι εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ.

ΙΒ'. Ἐκαστος πωλητὴς θέλει δώσῃ κατ' αἴτησιν τοῦ
 Γενικοῦ Φροντιστηρίου ἀξιοῦ χρεων ἐγγυητὴν διὰ τὴν ἐκπλή-
 ρωσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

ΙΓ'. Αἱ προτάσεις θέλουν εἶσθαι διόλου ἀπαράδεκτοι, ἂν
 αἱ προβαλλόμεναι ἀπὸ τοὺς πωλητὰς τιμαὶ ὑπερβαίνουν τὴν
 τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1829.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 2 Ὀκτωβρίου

Χθὲς ἐσπέρας ἐφθασεν ἐνταῦθα ἐκ Σύρας ὁ ἑξοχώτατος Κυβερνήτης
 ἐπὶ τῆς φρεγάτας Ελένης.

— Ἡ Κυβέρνησις ἐβιόρρησε πάντοτε ὡς ἐν τῶν εὐαρεστοτέρων
 χρεῶν τῆς τὸ νὰ ἐκπληροῖ ὅσα ἐντέλλεται ἡ φιλανθρωπία
 ὅχι μόνον πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν κηδεμονίαν τῆς
 ὁμογενείας, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς
 ὁποῖους αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου ἀποκατέστησαν ἀξίους
 εὐσπλαγχνίας. Εἴμεθα σχεδὸν βέβαιοι ὅτι οἱ καθημέραν
 ἀπολυόμενοι αἰχμάλωτοι καὶ αὐτόμολοι Τούρκοι ἐπιστρέ-
 φοντες εἰς τοὺς κόλπους τῶν οἰκογενειῶν των δέλουν γενεὶ
 κήρυκες εἰλικρινεῖς τῆς φιλανθρωπίας ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν
 εὐρίσκουν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἐνταῦθα κρίνομεν ἀρμόδιον
 νὰ ἐπιφύξωμεν τὴν πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον τοῦ
 Τμήματός μας εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν Ὁθωμανῆς τινος
 ἀπολυτρουμένης μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς.

“ Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κόμητα Β. Α. Καπο-
 δίστριαν.

„ Ἐκλαμπρότατε,

„ Ἐλαβον κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνή-

τα κοριτσία μου Σαλιχέ και Κατούση, και την του
 Υψηλάντ αγα Σαπάνογλου Ραζιέν, σῶα και ἀδελφῇ εἰς
 τὴν τιμὴν των, διὰ τὰ ὁποῖα ἀποδίδω μεγάλας εὐχαριστή-
 σεις και πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν και πρὸς τὴν Ἐκ-
 κλησιαστικὴν Ἀρχὴν, και διὰ τὴν ἀγαθότητα Σας, και θέλω εἶμαι ἐφ' ὅρου ζωῆς πρό-
 σκυφτός κήρυξ διὰ ταύτην τὴν πρὸς ἐμὲ μεγίστην ἀγαθοποιίαν
 Σας. Ἦδη δὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ μετ' ὁδοῦ μίαν ἄδεια,
 νὰ ἀπελθῶ εἰς Σμύρνην ἀσφαλῶς.

„Και μετ' ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1829.

„Ἡ ταπεινὴ δούλη Σας

„Ζεῖνελαγάδενα Χαδίκαινη

Φιλισίτσε. „

(Τὰ λοιπὰ τῆς περὶ Δημοσίου Ἰατρικῆς διατριβῆς.)

Ἐκδοῦ ἡ Κυβέρνησις φάσκει νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὰ δημοσία της καθήκοντα
 πρὸς τοὺς ἀληθῶς χρειαν τῆς ἐπαγρυπνήσεώς της ἔχοντας πολίτας, καὶ νὰ
 βάλῃ εἰς ἐνέργειαν σκόπιμα μέτρα, μὴ εὐχαριστουμένη μόνον εἰς χωλυτικούς
 νόμους, ἕως τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἀσθενὴς νὰ ἐρωτᾷ: Ἦσθ' ἐλαβεν ἡ
 Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα νὰ μετ' ἐπιμελῇ πῶς ἰατρὸν νὰ μεταχειρισθῶ,
 νὰ μετ' ἐπιμελῇ νὰ προστρέχω εἰς τοὺς πλησίον μου πρὸς βοήθειαν εὐρισκο-
 μένους, διὰ νὰ ὑπάρχω πρὸς τοὺς μακρὰν; Ἐμπορεῖ δικαιοδικῶς νὰ μετ'
 περιορίσῃ τὴν ἰδέαν καὶ κρίσιν, διὰ νὰ μετ' ἐπιμελῇ πῶς ἰατρὸν νὰ ἐμπιστευθῶ;
 ἔμπορεῖ νὰ μετ' ἀποδείξῃ καὶ ἐγγυηθῇ, ὅτι ὁ ἀπὸ αὐτὴν διὰ τὰς γνώσεις του
 προσδιορισμένος ἰατρὸς δύναται νὰ μετ' ἐπιμελῇ; κτλ.

Αὐτὸ τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον εἰσαιοποιήσαν αἱ Κυβερνήσεις νὰ προσδιο-
 ρίσωσι τὸν πολίτην διὰ νόμον, καὶ μάλιστα ὅχι διὰ τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον
 ἑνὸς καὶ μόνου, ἀλλὰ δι' ἄλλους τὸ κοινὸν ὅφελος τῆς πολιτείας ἀποβλέπον-
 τας σκοποὺς, αὐτὸ τὸ ἴδιον, λέγω, δικαίωμα τὰς υποχρεώνει νὰ φροντίζωσι
 διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσι καταστάματα ὀφειμώτερα παρ' ὅτι ὁ ἰδιαίτερος
 πολίτης δύναται ἢ θέλει νὰ κάμῃ. Ἡ πολιτεία εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀποκατα-
 νῇ ἐκείνον, ὅστις παραβλέπει τὰ ἴδια του δίκαια καὶ συμφέροντα διὰ τὴν
 πρόσδον τῆς δημοσίου εὐτυχίας.

Ὁ πολίτης, καθὼς καὶ ὁ χωρικός, ἔχει λοιπὸν τὸ δίκαιον ἐν γένει νὰ ἐπι-
 ζητῇ τὴν σύστασιν τοιούτων καταστημάτων, διὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ αὐτὸς
 ἀπὸ τῶν ἐκ τούτων προκύπτουσιν ὀφελῶν. ἔχει πρὸς τούτους τὸ δίκαιον νὰ
 ζητῇ, ὥστε νὰ εὐρίσκῃ συμβουλὴν ἀπὸ ἀποδεδειγμένων καλῶν ἰατρῶν, ὅταν
 ἡ Κυβέρνησις νομίσῃ ἐπιβλαβὲς διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ νὰ εἶναι ὁ καθὼς
 πολίτης ἐλεύθερος νὰ προστρέχῃ εἰς ὅποιον θέλει, καὶ ὡς ἔβλεπαν τὸ ἀπαιτεῖ αἱ
 περιστάσεις του. Ὁ πολίτης δύναται καὶ πρέπει νὰ ἐπιζητῇ αὐτὸ ὡς ἀμει-
 βαῖον χρέος. Καὶ ἂν ἐξετάσωμεν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ὀλί-
 γαι κοινότητες ἐξετέλεσαν ἀκριβῶς, καὶ καθὼς πρέπει, αὐτὸ τὸ χρέος των.

Ἐὰν δεχώμεθα ὡς βέβαιον, πῶσον ἐπιμελὲς ἐστάθη καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ
 εἶναι ἡ ἰατρικὴ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, πῶς δύναται νὰ ἀμφισβηλῇ, ὅτι ὁ αὐ-
 τὸς ἀριθμὸς πεπαιδευμένων καὶ εὐσυνειδήτων ἰατρῶν πρέπει νὰ ὀφελῇ πε-
 ρισσότερον παρ' ἄλλοι τόσοι ἀμαθεῖς, ἀγύρται, καὶ χωρὶς τίνος ἐπιστάσεως
 ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, μετερχόμενοι τὴν τέχνην των;

Ἐκ τῶν ἀπείρων παραδειγμάτων, τὰ ὅποια μὰς ἐδίδαξεν ἡ πείρα περὶ
 τῆς χρησιμότητος τῶν τοιούτων ἰατρικῶν καταστημάτων, ἂς ἀναφέρωμεν
 ἐνταῦθα ἐν συντόμῳ τὰ ἑξῆς.

Α. Εἰς τὰ τακτικὰ στρατεύματα. Σύγκρινε τάγμα στρατιωτῶν συνιστά-
 μενον ἀπὸ χιλίους ἀνδρας, ἔχοντες ἀνταρκτικούς χειρουργοὺς καὶ βοηθοὺς μετ'
 ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων, μετ' ὅλην τὴν τυχὴν χωρικών
 ἰατρικῶν, εἴτινες ἢ στερεοῦνται, ἢ ἔχουσιν ἀμαθεῖς ἰατροὺς καὶ ἀπάρητους
 τοὺς ἀπεθανόντας καὶ ἀσθενεῖς αὐτῶν τῶν δύο τάξεων, καὶ θέλει ἰδεῖ
 ὁφθαλμοφανῶς τὴν χρησιμότητα τῶν καλῶν ἰατρικῶν καταστημάτων.

Β. Τὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ υγείας καλῶς γνωρίζοντες καὶ
 αὐτοὶ εἰ κατ' ὅλους τοὺς λόγους ἀναισθητοῦντες ἰδικαίως τῶν Μυρῶν εἰς
 τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀποικίας, φροντίζον νὰ ἔχωσι καλὸς ἰατροὺς καὶ χειρουργ-
 οὺς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς συμφέρει νὰ μὴ ἔχωσι ἀσθενεῖς.

Γ. Ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα καλῶς διατεταγμένων
 νοσηλευσίων.

Δ. Ἀπὸ τὰ καταστήματα συσταθέντα ἀπὸ φιλανθρωπῶν ἰδιωτῶν καὶ
 ἀποβλέποντα τὴν ταχέως ἐκθέσιν τῶν πνιγμένων. Ὁ ἰατρὸς Lettsone ἀπ-
 ῆδειξεν, ὅτι ἀπὸ τριῶν χιλιάδων θανάτων, τὰς ὁποίας ἔκαμιν ἡ φιλανθρωπικὴ
 ἐταιρεία εἰς τοιοῦτους δυστυχίαις, τὰ δύο τρίτα ἀπέφυγον τὸν σκοπὸν των.

Ε. Ἀπὸ διωρθώσεων τὰ μαιωτικὰ καταστήματα, πῶσον δὲν ἐσμικρύν-
 θη ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχῶν γεννῶν!

ΣΤ. Ὅποια κακὰ ὑπέφεραν αἱ εὐλογίαι εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, εἶναι πα-
 σίδηλον. Διὰ τῆς καλτέρας θεραπείας, διὰ τῆς εὐκολωτέρας ἰατρικῆς βο-
 θέας καὶ διὰ τῆς ἐπανήσειος τῆς δαμαλιώσεως, πῶσον δὲν ἡλαττώθη ἡ
 φθοροποιὰ των ἐνέργειαι!

Ζ. Ὅταν αἱ Κυβερνήσεις φροντίζωσι διὰ τοὺς ἀσθενεῖς των, πῶσον δὲν ἐμ-

ποδίζεται ἡ πρόσδος των ἀγύρτων! Τὰ παραδείγματα κατὰ τοῦτο εἶναι
 ἀναρίθμητα.

Η. Ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἐκεῖ προσδίδει ἡ ἰατρικὴ ἀσυνεμία, ὅπου ὁ
 λαὸς διδάσκειται τὰ ἑσα ἀποβλέπουσι τὴν διατήρησιν τῆς υγείας του· αὐτὸ
 δὲ γίνεται, καθὼς ἀνέκεινται ὁ ἀριθμὸς τῶν καλῶν ἰατρῶν. Ἀμαθεῖς ἰατροὶ
 γνωρίζοντες τὸ συμφέρον των συνεισφέρουσι τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐπαύ-
 ξησιν τῆς δεισιδαιμονίας καὶ ἀμαθείας τοῦ λαοῦ. ὅθεν εἰ ἐπίτροποι αὐτοῦ
 πρέπει νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν παιδείαν του διὰ συστάσεως καλῶν διδα-
 κτικῶν καὶ βοηθητικῶν καταστημάτων. Ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ
 σύστασις ἰατρικῶν σχολείων καὶ τῶν υγείαν ἀποβλέπουσων ἐταιρειῶν· δὲν
 ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσιν ἰατροὶ εἰς τὰς πόλεις μόνον, ἀλλὰ πᾶσα καλὴ Κυβέρ-
 νησις πρέπει νὰ φροντίζῃ, καθὼς εἴπαμεν ἀνωτέρω, καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλαμβά-
 νομεν, ὥστε εἰ πολῖται νὰ μετέχωσιν ἐξίσου τῶν καλῶν τῆς ἰατρικῆς· πρέπει
 νὰ φροντίζῃ ὥστε καὶ ὁ πτωχὸς πολίτης πόλεως τινος, καθὼς καὶ ὁ χωρικός,
 νὰ εὐρίσκῃ πρόχειρον τὴν βοήθειαν, ὅταν ἀσθενῇ.

Ἡ ἀληθὴς καὶ ὀφείλουσ ἰατρικὴ νομοθεσία δὲν περιορίζεται μόνον νὰ ἐμ-
 ποδίσῃ τοὺς ἀγύρτας καὶ ἀμαθεῖς ἰατροὺς νὰ μετέρχωνται τὴν ψευδοτεχνίαν
 των, ἐπειδὴ καὶ μετ' αὐτοῦ βλάπτεται ὁ ἴδιος ἀσθενὴς, ὅστις ἐλευθερόνεται
 μὲν ἀπὸ τοῦ κακοῦ, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἔχῃ πρόχειρον τὸν καλλίτερον διὰ
 νὰ τὸν συμβουλευθῇ, καὶ οὕτω τοῦ μένει ἀκόμη τὸ δίκαιον νὰ λέγῃ, ὅτι ἐπι-
 πέται εἰς τὴν φθορὰν του κατ' ἄλλον τρόπον. Ἐκάστη πολιτεία πρέπει νὰ
 φροντίζῃ, ὥστε καθὼς ἀσθενὴς νὰ εὐρίσκῃ, ὅταν τὸ καλὸν ἢ χρεῖα, ἐταίμην
 καὶ βέβαιον βοήθειαν, καὶ νὰ τοῦ δίδεται ὅχι μετ' ἐπιμελῆ, ἀλλὰ μετ' ἐπιμε-
 λειαν ὅτι δὲν παραδίδεται εἰς τὰς χεῖρας τολμηροῦ καὶ ἀνοήτου, ἀλλ' εἰς
 χεῖρας ἰατροῦ προσδιορισμένου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀξίου τῆς ἐμπιστο-
 σύνης του. Ταῦτα διατάξεις εἶναι εὐκοίτοι νὰ γινώσκῃ, καὶ ἀνάλογον μετ'
 τὰς δυνάμεις ἐκάστης Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ τὰ πρὸς τοῦτο χρηματικὰ
 μέσα εἶναι εὐκολώτερον νὰ εὐρεθῶσι παρ' ὅτι εὐρίσκονται δι' ἄλλα ὅχι
 τῶσον ἀναγκαῖα, ἢ τοῦλάχιστον ὅχι τῶσον κοινωφελῆ, καὶ ὀλιγώτερον μετ' αὐ-
 τὰς τῆς κοινότητος συνδεόμενα καταστήματα.

Διὰ νὰ ἐμψύχῃ δὲ εἰς πράξιν αὐτὴ ἡ διάταξις, ἀπαιτεῖται ἀνάλογος χρημα-
 τικὴ ἐξουκονομία· ἐξουκονομῶντος ἀριθμοῦ καλῶν ἰατρῶν δικαιουραμένων εἰς
 τὰ διάφορα τμήματα, διὰ νὰ εἶναι ἐτοιμοὶ εἰς ἅμειον βοήθειαν τῶν χρειῶν
 ἔχοντων. Τινὲς προτείνουσιν ὅτι εἰ ἀνθρώποι, καὶ μάλιστα ὁ κοινὸς λαὸς,
 ὅστις ἔχει τὴν μεγαλειότητα τῆς βοηθείας, δὲν εἶναι δεκτικοὶ τοιούτων
 καταστημάτων καὶ διατάξεων· ὅτι φιλαργυρία, προλήψεις, δεισιδαιμονία,
 ἔλλειψις ἐρῶν ἰδεῶν περὶ τῆς υγείας των καὶ τῶν ἰατρικῶν, καταφρόνησις
 αὐτῆς τῆς ἰδίας τῶν υγείας, κάμνουν, ὥστε ὅλοι εἰς ἀλλοῖς σκοποῖ τῆς Κυβερ-
 νήσεως ἀποτυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ των καὶ ματαίωσινται. Σφάλλουσιν ὅμως
 τὰ μέγιστα εἰς τοιοῦτοι, διότι, καὶ ἂν ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ προλήψεις κτλ.
 ἐπιφέρουσι τῶν ἐμπόδια τοιαῦτα εἰς τὴν εἰσαγὴν φρονίμου ἰατρικῆς νο-
 μοθεσίας, ἡ πείρα ὅμως αὐτὴ μὰς ἀπέδειξεν ὅτι, ὅπου αἱ Κυβερνήσεις ἐφρόν-
 τισαν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ λαοῦ των, ἐκεῖ καὶ ἐξαλείφθησαν
 κατὰ μικρὸν ὅλα αὐτὰ.

Πῶσον ὀφείλουσ δὲν ἔβλεπεν εἶδαι δι' ἑκάστον πολίτην νὰ ἔχῃ γενικὴν
 καὶ μερικὴν γνῶσιν τῶν κανόνων τῆς δικαιοδικῆς, τῶν ἀσθενειῶν, αἰτίνας εἶναι
 ἰδίαι εἰς τὴν τάξιν του, τῶν αἰτίων αὐτῶν, καθὼς καὶ τοῦ τρόπου πῶς νὰ
 ἀποφεύγῃ ἢ νὰ ἀδυνατῇ τὴν τούτων ἐπιβλαβὴ ἐνέργειαν, χωρὶς νὰ παρα-
 βλέπεται ἐν ταῦτῳ ἡ διδασκαλία, πῶσον εἶναι ἐπιβλαβὴς ἡ δεισιδαιμονία,
 ἀπὸ τὴν ἐποίαν καθημέραν θυσιάζονται ἀπείροι! Πᾶσα δὲ περαιτέρω φροντίς
 τῶν ἀσθενῶν πρέπει νὰ μετ' εἰς τοὺς ἐμπείρους, ὑποχρέους καὶ ὑπὸ τὴν
 ἐπιστάσιν τῆς Κυβερνήσεως ζῶντας ἰατροὺς.

Τὸ μέσον τοῦτο θέλει πράξῃ τῶσον ἐπιμελὲς καὶ φρονίμου καρπὸς πρὸς
 καλὸν καὶ εὐτυχίαν τῆς ἀναγεννωμένης γενεᾶς, ὅσας ἀτίμους προλήψεις καὶ
 ἐπιβλαβεῖς καταχρήσεις ἐπέφεραν ἡ παράλειψις του.

Οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐθνῶν πρέπει νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν μάθησιν καὶ τιμώ-
 τατα τῶν ἰατρῶν, νὰ φροντίζωσι νὰ διαμορφωθῶσιν εἰς ἀνάλογον ποσότητα
 καὶ ἀρμοδίως, νὰ φροντίζωσι, ὥστε εἰ καλὸι καὶ διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον θυ-
 σιαζόμενοι ἰατροὶ νὰ μὴ τρέφονται ἀπὸ τὸ τυχερὸν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν
 χρειῶν ἔχοντων, ἀλλὰ νὰ ἔχωσι τοὺς πόρους νὰ δίδωσιν ἀμισθὶ βοήθειαν εἰς
 τὰ ὅποια ἔβλεπαν προσδιορισθῇ τμήματα. Γνωστὰ εἶναι εἰς ὅλους ὅσαι κατα-
 χρεῖται καὶ κακὰ ἐκολούθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕως τῶρα ἀπὸ τῆς παρά-
 λειψιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος.

Πέτρος Πεινιατέλης Χῖος.

Ἡ Ἐφ' ἡμερὶς τοῦ Ἐμπόριου 7ης Πετροπόλεως
 δημοσιεύει περίληψιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου τοῦ Ῥωσ-
 σικοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1828. Ἐκ δὲ τῆς περιλήψεως
 ταύτης συνάγεται ὅτι ἡ μὲν ὀλικὴ ἐξαγωγή συμπεσοῦται
 εἰς 208,645,988 Ρούβλια, ἡ δὲ ὀλικὴ εἰσαγωγή εἰς
 191,344,111 Ρούβλια. Ἡ εἰσπραξις ὅλων τῶν δασμῶν
 ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς Βεσσαραβίας ἀνέβη εἰς
 62,124,151 Ρούβλια.

—Τὴν 6—18 Ἀπριλίου, ὁ Πρίγκιψ Χασρὲφ Μίρζας
 ἐβασίλευσε εἰς Πετρούπολιν, ὅπου ὑπεδέχθη μετ' ὀλίγων τιμῶν.